

действеной идеологией. Субкультура обретае форми в собственной стилистике поведения, в языке, одежде, в ритуалах, способных к творческому развитию.

В каждом обществе есть «люди вне игры». Но субкультура – это не люди собственно, а та система правил, которые управляют их поведением и, главное, придают ему смысл – общий смысл, одинаковый для всех тех, кто «внутри» группы, и не всегда понятный (или понимаемый неадекватно) вне ее.

Символика делает наглядной принадлежность человека к чему-то иному – противопоставление его существующим нормам и правилам поведения: человек таким образом визуально дистанцирует себя от толпы, уже своим видом заявляя: «Я – иной». Внутри же группы действует противоположная семантика: «Мы не такие, как все, мы – это только мы».

Символика превращается в идеологию и становится парадигмой только в процессе противостояния – противопоставления себя остальному миру («другим»).

Субкультуры возникают как ответ: ответ на невозможность господствующей культуры удовлетворить их потребности. Можно сказать и так: субкультуры возникают потому, что господствующая культура оказывается не в состоянии ответить на вопросы, поставленные ею же в процессе развития.

Хільченко А.М.
НТУ «ХП»

ІНТЕРНЕТ ЯК ПОСЕРЕДНИК РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ПАТОЛОГІЧНИХ ТЕНДЕНЦІЙ

Зворотна сторона спілкування в Інтернеті, що виступає як соціально-вирівнювальна сила, може бути представлена у вигляді використання Інтернету для розповсюдження расизму й ненависті. Люди користуються Інтернетом на умовах анонімності, і це часто є причиною неетичної поведінки та нездатності виявляти стриманість. Схожі проблеми були виявлені в різних інших областях, починаючи від он-лайн азартних ігор до об-

міну дитячою порнографією. Люди використовують Інтернет, щоб бути залученими до таких дій і такої поведінки, які вони менш охоче обрали би, якщо вони мали бути менш анонімними.

Ключове питання полягає в тому, чи сприяє Інтернет такій поведінці. Зрештою, це відбувається досить часто поза контекстом мережі Інтернет. Типовий аргумент був знайдений у відношенні порнографії в Інтернеті, який змусив Конгрес США прийняти Закон про пристойність у 1996 році. Цей аргумент доводить, що Інтернет надає можливість, доступність і анонімність для тих, хто зацікавлений у сексуальних матеріалах. Питання полягає в тому, як сприятимуть ці фактори управлінню проблемами патологій. Саме ці «неконтрольовані» проблеми є найбільш яскравими психологічними проблемами для розвитку індивідуальності шукаючого контент, головна з яких – втрата контролю над своїм життям. Ці проблеми можна розділити по групах, стартуючи від розширеного доступу до еротики, які можуть завдати або ж не завдати жодної шкоди людині, яка шукає даний контент (доступ) або навіть суспільству, якому вона належить.

Іншим прикладом може бути мова ворожнечі расистських груп. У випадку, коли члени групи через Інтернет обговорювали спірні теми, такі як міжрасові шлюби, з їхніх коментарів було зрозуміло, що ці люди не сприймають такі явища, вони виступали з припущеннями, що вони б посіли агресивну позицію, якщо вони опинились би насправді в такій ситуації.

Занепокоєнню у зв'язку з поширенням порнографії, азартних ігор, груп ненависті і інтернет-залежності бракує доказів того, що Інтернет стимулює розвиток патологічних тенденцій. Очевидно, що люди грають в азартні ігри, вони дивляться і читають порнографію, і расисти загрожують насильством, коли обмірковуються чутливі теми. Але чи сприяє контекст Інтернету такій поведінці? Що необхідно, так це зусилля для кращого розуміння, чи сприяє Інтернет і, якщо так, то яким саме чином розвитку патологічних тенденцій.

Іншою потенційною групою людей, чиє життя може змінитися завдяки Інтернету, є ті, хто має якісь заборони, табу в особистості або світогляді – це може бути бажання брати участь у соціально не ухвалених діях, або прагнення висловлювати крайні погляди або які-небудь інші пи-

тання. Тут анонімні і безособові елементи спілкування в Інтернеті можуть спонукати людей жити таємним життям за допомогою Інтернету.

У зв'язку з цим встановлено, що люди, які спочатку спілкуються в Інтернеті з особистостями, що мають певні табу, згодом, ймовірно, можуть включити цю ідентичність в своє самовідчуття і розкривати її друзям з реального життя. Це говорить про те, що Інтернет є свого роду «соціальною лабораторією», в якій випробовують свою індивідуальність до її прийняття, замість того, щоб бути місцем, де можна сховатися від табу або прихованих аспектів особистості людини. Якщо так, то це також підтримує загальний аргумент, що Інтернет може бути важливим в початкових взаємодіях, які потім перетворюються на реальні взаємодії. У цьому випадку люди можуть випробувати вплив табу на інші особистості, а пізніше на їх друзях та сім'ї.

Шихкеримов О.
НТУ «ХПИ»

ПРОБЛЕМЫ УКРАИНСКИХ СТУДЕНТОВ ГЛАЗАМИ СТУДЕНТА

Трудно отрицать, что в Украине достаточно важное место в общественной жизни занимают вопросы студенчества. По последним данным в Украине обучается более 2000000 студентов – это даже больше, чем население некоторых стран. В связи с этим, очевидно, возникает серьезная задача в изучении тематики студенчества и проблем, с которыми связана их жизнь. Для исследования этой области также обратимся к внешним данным.

Наибольшие опасения, предсказуемо, вызывает экономическая ситуация. Затем можно выделить факторы преступности, возможных боевых действий и здравоохранения. Учитывая эти данные, можно выявить некоторые волнующие молодых людей аспекты:

- негативизм и апатия;
- ухудшение психического и социального здоровья;
- самореализация;
- отчужденность молодежи от государства и приверженность западным традициям;